

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 13. dubna 2021 odvolání **obžalovaného Viktora K. B.**, narozeného xxx, proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 23. 11. 2020 č.j. 25 T 30/2020-746, a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl Viktor K. B. odsouzen pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1, 3 tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že *za situace, kdy od jara 2019 projevoval zájem o koupi obchodního podílu ve společnosti ES DENT s.r.o. za účasti zabraněných investorů, jehož prodej zprostředkoval poškozený Michal F., nabídl poškozenému jako výhodnou investici možnost, že by poškozený odkoupil 30 % tohoto obchodního podílu s tím, že zbylý obchodní podíl v této společnosti by zakoupila společnost EUDENT s.r.o., a to ačkoli věděl a poškozenému zamlčel, že ve skutečnosti nebyly dány podmínky pro to, aby s poškozeným v dohledné době zakoupila společnost EUDENT či zakoupil on sám zbyvajících obchodní podíl ve společnosti ES DENT, přičemž v návaznosti na projev zájmu o koupi minoritního podílu za částku 225 000 Kč, učiněný poškozeným během června 2019, pojal záměr získat pro sebe na úkor poškozeného tyto finanční prostředky, které na poškozeném následně vylákal tak, že na konci měsíce června či na začátku měsíce červenec 2019 vyzval poškozeného, aby ten mu na koupi své části obchodního podílu zaslal jako zálohu finanční prostředky na bankovní účet Gertrudy J., č. xxx, s nímž mohl obžalovaný disponovat, a to pod nepravdivou záminkou, že tyto budou na tomto účtu spolu se zbyvajících finančními prostředky potřebnými na úhradu kupní ceny za veškerý obchodní podíl připravené k rychlému převedení na úschovní účet zástupkyně prodávající, na základě čehož poškozený odeslal ze svého bankovního účtu č. xxx na uvedený účet nejprve dne 4. 7. 2019 částku 50 000 Kč a na naléhání obžalovaného formou brožby ztráty možnosti koupě části obchodního podílu dne 15. 7. 2019 další částku 125 000 Kč, načež obžalovaný v době od 8. 7. 2019 do 25. 7. 2019 takto získané finanční prostředky z účtu Gertrudy J. vybral nebo převedl a použil pro nezjištěné účely, čímž způsobil poškozenému Michalu F. škodu ve výši 175 000 Kč.*
2. Za toto jednání byl odsouzen podle § 209 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Dále byla obžalovanému podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložena povinnost zaplatit na náhradě škody poškozenému Michalu F., narozenému xxx, trvale bytem xxx, xxx, částku 175 000 Kč.
3. Proti tomuto rozsudku podal Viktor K. B. prostřednictvím své obhájkyne včasné odvolání, a to v celém rozsahu. Namítá, že nebyl prokázán úmysl, jenž musí existovat v době jednání. V tomto směru cituje judikaturu Nejvyššího soudu, dle které je třeba úmyslného zavinění již od počátku jeho jednání vůči poškozenému. Z napadeného rozhodnutí, konkrétně z citované pasáže, která se zabývá okamžikem pojetí úmyslu spáchat trestný čin, která je uvozena slovem „patrně“, není jasné, že by se od počátku jednalo o úmyslné jednání vůči poškozenému a není ani jasný onen okamžik, kdy obžalovaný pojal přesvědčení, že pod nepravdivou záminkou vyláká od poškozeného peníze. Soud pak učinil závěr o úmyslu obžalovaného na základě jeho údajné vědomosti o tom, že poskytuje informace, ze kterých následně poškozený mylně vychází, čímž mu vznikla škoda. Toto však není dostatečné, když nebylo prokázáno, že obžalovaný chtěl zájem chráněný trestním zákonem porušit. Naopak poškozený nedodržel nezbytnou míru opatrnosti, když nepostupoval v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu, dle které je třeba, aby na ochranu svých majetkových zájmů dbali především samotní účastníci a je na nich nutno požadovat, aby

postupovali obezřetně. V souladu se zásadou subsidiarity trestní represe by tak tento případ měl být řešen mimo rovinu trestního práva. Dále odkázal na doplnění své výpovědi ze dne 19. 8. 2020 a uvedl, že od poškozeného nepřijal žádné úhrady bez právního titulu a nikdy mu ani nebyla doručena výzva k vrácení plnění. Předmět prodeje byl jeho osobou ohodnocen dobře, když byl v březnu 2020 prodán, a vzhledem k epidemické situaci je jasné, že muselo být vycházeno z materiálů, které vypracoval on. Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám nově rozhodl tak, že se obžaloby zproštuje, neboť skutek, který je mu kladen za vinu, není trestným činem.

4. Odvolací soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. řádu zákonost a odůvodněnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu v řízení, které mu předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a přesvědčil se, že odvolání Viktora K. B. není důvodné.
5. Předně nutno uvést, že ve věci odvolací Městský soud v Praze rozhoduje již podruhé. A to poté, co prvotní odsuzující meritorní rozsudek soudu I. stupně ze dne 1. 7. 2020 sp. zn. 25 T 30/2020 z podnětu odvolání odsouzeného zrušil a vrátil věc soudu I. stupně k novému projednání a rozhodnutí.
6. Ve shodě s odůvodněním prvotního zrušujícího usnesení Městského soudu v Praze, tak ani nyní odvolací soud neshledal porušení procesních ustanovení v takové míře, aby se jednalo o podstatnou vadu řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) tr. řádu, případně takové, které by bránily odvolacímu soudu ve věci rozhodnout, a to ani v přípravném řízení, ani v řízení před soudem. Stejně tak považuje provedené dokazování za úplné a správné vedené podle zásad § 2 odst. 2, 5, 6 tr. řádu. Předmětem výčitek adresovaných soudu I. stupně nebyla ani kvalita hodnocení jednotlivých důkazů. Soudu I. stupně byla toliko vytknuta zmatečnost popisu skutku, jenž byl vymezen nelogicky široce, který byl nadto vnitřně rozporný, když nebylo zřejmé, jaký skutkový závěr má soud I. stupně za prokázaný. V odůvodnění zrušeného prvotního meritorního rozsudku soudu I. stupně tak absentovaly úvahy o provedení hodnocení důkazů ve vzájemných souvislostech a v jejich souhrnu, a to zejména ohledně výkladu průběhu skutkového děje.
7. V novém hlavním líčení soud I. stupně provedl nad rámec další listinné důkazy, a to zejména dokumenty založené do spisu obžalovaným.
8. Soud I. stupně vytýkané vady nyní zcela napravil. Popis skutku přiléhavě upravil tak, že je naprosto zřejmé, kdy Viktor K. B. pojal úmysl využít situace vyjednávání a na poškozeném vylákat 175 000 Kč. V tomto směru jednoznačně stabilizoval svá skutková zjištění nejen co do času, ale zejména právě co do subjektivní stránky. Což dále také v odůvodnění napadeného rozsudku rozumně vysvětlil, když velice podrobně vyložil, jaký průběh a závěr skutkového děje má za prokázaný.
9. Je nesporné, že Viktor K. B. zneužil situace a vylákané peněžní prostředky si ponechal a použil pro svou potřebu. V daném případě bylo zásadní zodpovědět a posoudit, zda se z právního hlediska jedná o trestný čin podvodu nebo zpronevěry, či případně zda nelze na případ nahlížet toliko z hlediska civilního práva. Nicméně soud I. stupně z provedených důkazů vyhodnotil, že nátlak ze strany obžalovaného na poškozeného k urychlenému zaslání požadovaných částek na účet jeho tchýně paní J., tak aby poškozený stále mohl nabýt 30% podíl ve spol. ES DENT s.r.o., svědčí o úmyslu obžalovaného vylákat finanční obnos, aniž by měl v úmyslu dostat svým slibům. Proti této úvaze pak odvolací soud nemá žádných výhrad, když svůj závěr soud I. stupně

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Herinková.

na základě provedených důkazů i řádně odůvodnil, s čímž pak koresponduje i zvolená právní kvalifikace.

10. K námitkám obžalovaného odvolací soud doplňuje, že ty směřují zejména do hodnocení důkazů. Zde je třeba upozornit, že proces hodnocení důkazů je doménou soudu prvního stupně vedenou podle zásad § 2 odst. 2, 5, 6 tr. řádu, nikoli věci vlastní hodnotící úvahy soudu odvolacího, který do tohoto procesu může vstupovat pouze ojedinele, a to v případech, kdy ve věci provedené důkazy soudem prvního stupně nejsou hodnoceny v souladu s tr. řádem.
11. Obhajoba obžalovaného konkrétně směřovala zejména do subjektivní stránky skutkové podstaty trestného činu podvodu, kdy konkrétně namítal absenci úmyslného jednání. Nutno konstatovat, že tato námitka byla uplatňována již v řízení před soudem I. stupně, jenž se právě subjektivní stránkou pečlivě zabýval a řádně se s námitkou vypořádal. Odvolací soud se pak s odůvodněním soudu I. stupně zcela ztotožnil a toliko by opakoval závěry a argumentaci soudu I. stupně. Ničeho na tom ani nemůže změnit skutečnost, že byl předmětný obchodní podíl prodán.
12. Z podnětu podaného odvolání přezkoumal odvolací soud i výrok o uloženém trestu, kdy nejvýznamnější je zřejmě skutečnost, že byl uložen trest, který je spojen s faktickým omezením obžalovaného na svobodě. Je třeba konstatovat, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil v době podmíněného propuštění a jak soud I. stupně neopominul, tak poškozenému prozatím neuhradil ničeho. Trestní minulost obžalovaného a výše zmíněné skutečnosti znemožnily soudu I. stupně uvažovat o uložení alternativního trestu. Odvolací soud tak uložený trest považuje za zcela přiměřený, jak co do jeho druhu tak výše.
13. Napadené výroky napadeného rozsudku tedy byly odvolacím soudem shledány správnými a nezpochybnitelnými. A odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného je nedůvodné, a proto jej podle § 256 tr. řádu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není přípustný další řádný opravný prostředek. Lze však proti němu podat ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení dovolání prostřednictvím soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni (§ 265e tr.řádu). O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud (§ 265c tr.řádu). Právo podat dovolání přísluší nejvyššímu státnímu zástupci na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost, kteréhokoliv výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, dále obviněnému pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.řádu). Obviněný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce (§ 265d odst. 2 tr.řádu). V dovolání musí vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.řádu) být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů odvolatel napadá a čeho se domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí odvolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) – l) nebo § 265b odst. 2 tr.řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Praha 13. dubna 2021

JUDr. Libor Vávra, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Herinková.